

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate,

în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Lidia Revenco împotriva Autorității Naționale de Integritate, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul depus de Lidia Revenco, s-a casat integral hotărârea din 11 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, și s-a emis o nouă decizie prin care s-a admis acțiunea,

*(Dosarul nr.3ra-1050/22
Nr. PIGD 2-20057105-01-3ra-11102022)*

Depunerea tardivă a recursului în cauza de contencios administrativ.
Depășirea termenul legal prevăzut pentru depunerea recursului.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (O. Melniciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan)

09 aprilie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 mai 2020, Lidia Revenco s-a adresat în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

2. În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin Actul de constatare nr. 58/11 din 04 mai 2020, s-a constatat că ea, exercitând funcția de director al Instituției Preșcolare grădinița-creșă „Albinuța” din satul Cupcui, raionul Leova, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin: neinformarea în conformitate cu art.12 alin.(4) lit.a), b) din Legea nr.133/2016, în termen de 3 zile de la data constatării, în scris, organul ierarhic superior despre interesul său ori al persoanelor apropiate, legat de decizia pe care trebuia să o ia, dar și nesoluționarea în conformitate cu art.75 alin.(3) și (4) din Legea nr.133/2016 a conflictului de interese real, manifestat prin emiterea actelor administrative și încheierea directă a actelor juridice, după cum urmează: ordinul nr.7-p din 29 iunie 2018 cu privire la demisia lui Pavel Brahari din funcția de paznic și ordinul nr.8-p din 29 iunie 2018 cu privire la angajarea Rodicăi Brahari. Prin actul respectiv s-a dispus sesizarea autorității responsabile de numire în funcție, în termen de 5 zile din momentul în care actul de constatare va rămâne definitiv, în vederea încetării raporturilor sale de serviciu, în funcția de director al instituției Preșcolare grădinița-creșă „Albinuța” din sat. Cupcui, raionul Leova. A fost decăzută din dreptul de exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării sau destituirii din funcție sau din data rămânerii definitive și irevocabilă a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese. S-a dispus înscrierea ei în Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, de la data eliberării sau destituirii din funcție sau din data rămânerii definitive a actului de constatare ori din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese.

3. Reclamanta a considerat că actul de constatare a fost emis ilegal și neîntemeiat, lipsit de suport juridic și pasibil de anulat, menționând că nu a încălcat legislația în vigoare, nu a urmărit și nu a obținut niciun interes personal sau material, nu l-a obținut și nici nu putea să-l obțină în circumstanțele descrise și nu a adus careva prejudicii prin acțiunile sale.

4. De fapt, reclamanta a menționat că a acționat în beneficiul instituției publice, acțiunile sale fiind aprobate de fostul primar care îi era superior, fiind necesare și utile instituției pe care o conducea, reieșind din faptul că funcția de paznic nu poate fi vacantă, iar bunurile publice nu puteau rămâne fără pază.

5. Distinct, reclamanta a reținut că, Pavel Brahari a depus cerere de eliberare din funcție din proprie inițiativă, acesta fiind un drept al acestuia prevăzut de Constituție și legislația muncii, cerere ce nu putea rămâne fără soluționare, iar după demisia acestuia din funcție, instituția publică a rămas fără paznic, existând riscul sustragerii și distrugerii bunurilor instituției, fapt inadmisibil.

6. A mai menționat reclamanta că în criză de timp și având acordul fostului primar care a asigurat-o că a perfectat acest acord și în forma cerută de lege, forma scrisă, bazându-se pe încrederea superiorului și a faptului că erau consăteni, fiind ferm convinsă că acționa conform legislației în vigoare, a emis ordinul de angajare a Rodicăi Brahari. Or, la funcția de paznic nu pretindeau alți doritori și prin angajarea Rodicăi Brahari nu s-au cauzat careva prejudicii și nu s-au înregistrat care beneficii din partea cărorva încălcări a legislației în vigoare.

7. În opinia reclamantei Actul de constatare emis de Autoritatea Națională de Integritate este prea aspru și neîntemeiat.

8. În contextul enunțat, Lidia Revenco a solicitat admiterea acțiunii și anularea Actului de constatare nr. 58/11 din 04 mai 2020 emis de inspectorul de integritate al Inspectoratului de integritate al Autorității Naționale de Integritate.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 11 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins acțiunea în contencios administrativ depusă de Lidia Revenco, ca neîntemeiat (f.d.61; 72/85, vol.I).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 09 iunie 2021, avocatul Vladimir Spoială, acționând în interesele Lidiei Revenco a depus apel împotriva hotărârii din 11 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor formulate în acțiunea de contencios administrativ depusă de Lidia Revenco (f.d.68/69, Vol.I).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Lidia Revenco, s-a casat integral hotărârea din 11 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o decizie nouă de admitere a acțiunii, prin care s-a anulat Actul de constatare nr. 58/11 din 4 mai 2020 emis de inspectorul de integritate al Inspectoratului de integritate al

Autorității Naționale de Integritate, Alexandru Stavinschi (f.d.141; 142/159, vol.I).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

12. La 22 iulie 2022, Autoritatea Națională de Integritate a depus recurs nemotivat (f.d.165, vol.I), împotriva deciziei instanței de apel, iar la 13 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.171, vol.I), a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii depuse de Lidia Revenco (f.d.172/175, vol.I).

13. La 14 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, a expediat prin intermediul poștei terestre în adresa intimatei Lidiei Revenco, iar, prin intermediul poștei electronice în adresa avocatului acesteia Vladimir Spoială, copia recursului (inițial și motivat) depus de Autoritatea Națională de Integritate împotriva deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și i-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței (f.d.178, vol.I).

14. Deși, la 25 octombrie 2022, Lidia Revenco a recepționat copia recursului, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.191, vol.I), aceasta nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință, prin care să-și expună opinia referitor la recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție):

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

16. Art. 191, alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, deciziilor și încheierilor curții de apel.”

17. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, reglementează că:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

18. Art.245 din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), prevede că:

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite

neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

19. Art. 193 alin. (3) și (3¹) din Codul administrativ, prevede că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători. În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători, iar completul din 5 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 9 judecători.”

20. Art. 195 din Codul administrativ, reglementează că:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

21. Art.110 din Codul de procedură civilă, stabilește că:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

22. Art.111 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.”

23. Art. 112 din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„Termenul stabilit în săptămâni, luni sau o perioadă care cuprinde mai multe luni (ani, semestre, trimestre) expiră, în cazul prevăzut la art.111 alin.(3), în acea zi a ultimei săptămâni sau ultimei luni care, prin denumirea sau numărul ei, corespunde zilei în care a survenit evenimentul sau momentul în timp respectiv, iar în cazul prevăzut la art.111 alin.(4), acesta expiră în acea zi a ultimei săptămâni sau ultimei luni care precedă ziua în care, prin denumirea sau numărul ei, corespunde zilei în care a început să curgă termenul. Dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.”

24. Art.113 din Codul de procedură civilă, prevede că:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

25. Art. 247 din Codul administrativ, reglementează că:

„Recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art. 245¹ alin.(1) lit. b) și d). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.”

26. Art. 248 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, stipulează că:

„În urma examinării recursului, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul și menține hotărârea și/sau decizia;”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a III-a „Procedura contenciosului administrativ”, Capitolul V „Procedura de recurs” din Codul administrativ, în special ce vizează prevederile cu privire la depunerea cererii de recurs, termenul depunerii, temeiurile recursului și procedura examinării acestuia.

28. Totuși, art. XI alin. (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, examinând admisibilitatea recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate, prin încheierea 14 decembrie 2022, l-a numit pentru examinare în fond.

30. În conformitate cu prevederile art. 193 alin. (3), (3¹) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători. În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători, iar completul din 5 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 9 judecători.

31. De asemenea, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (aspecte de procedură privind activitatea instanțelor judecătorești) nr. 224 din 31 iulie 2024 (în vigoare 16 august 2024), art. 13 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție nr. 64 din 30 martie 2023 (în vigoare 06 aprilie 2023), s-a completat cu alineatul (5¹) cu următorul cuprins: Până la începerea activității Curții Supreme de Justiție în noua componență, președintele Curții formează completele de judecată. Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinare completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a considerat inoportună citarea participanților la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, întrucât argumentele expuse au fost formulate cu suficientă claritate. La cazul din speță, toate punctele de drept care puteau exista, pot fi cercetate și soluționate în mod obiectiv pe baza înscrisurilor și documentelor prezente la dosar. Participanții la proces au avut posibilitatea să prezinte poziția în scris și să răspundă la argumentele părților adverse.

33. În cauza CtEDO Covalenco v. Moldova nr. 72164/14 16 septembrie 2020, Curtea a statuat că este necesar organizarea unei audieri: a) în cazul în care există necesitatea de a evalua dacă circumstanțele au fost stabilite corect de către autorități (a se vedea Malhous v. Republica Cehă [MC], nr. 33071/96, § 60, 12 iulie 2001); b) atunci când circumstanțele cer ca instanța să-și formeze propria impresie referitoare la justițiabili, prin acordarea dreptului de a explica propria lor situație personală, în mod direct sau prin intermediul unui reprezentant (a se vedea Göç, pre-citată, § 51; Miller, precitată, § 34 in fine; și Andersson v. Suedia, nr. 17202/04, § 57, 7 decembrie 2010); c) în cazul în care instanța are nevoie de a obține o clarificare cu privire la anumite detalii, inter alia prin intermediul unei audieri (a se vedea Fredin v. Suedia (nr. 2), 23 februarie 1994, § 22, Seria A nr. 283-A, și Lundevall v. Suedia, nr. 38629/97, § 39, 12 noiembrie 2002).

34. Examinând recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate, împotriva deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acesta este tardiv, din motivele ce succed.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a relevat că regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art. 195 din Codul administrativ potrivit căroră procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

36. Potrivit art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

37. Conform art.96 alin.(1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor.

38. Din actele cauzei cert rezultă că, la 07 iunie 2022, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat, în ședință publică, dispozitivul deciziei contestate (f.d.141; 142/159, vol.I).

39. Totodată, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 07 iunie 2022, cât și din înregistrarea audio a ședinței de judecată, rezultă că, la

examinarea cauzei de conțențios administrativ, în ordine de apel a participat reprezentatul Autorității Naționale de Integritate (f.d.138/140, vol.I)

40. Distinct, se reține că dispozitivul deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe Portalul Național al Instanțelor: www.instante.justice.md, la data de 15 iunie 2022.

41. La 22 iulie 2022, Autoritatea Națională de Integritate a depus recurs nemotivat, împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii depuse de Lidia Revenco ((f.d.165, vol.I), iar la 13 octombrie 2022 a depus motivarea recursului (f.d.171/176, vol.I).

42. În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

43. Raportat la cele expuse supra, este cert că legiuitorul a prevăzut depunerea recursului separat de motivarea acestuia, respectiv, termenul de declarare și cel de prezentare a motivării recursului curg din momente diferite *dies a quo*, și anume: în temeiul art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, de la notificarea dispozitivului deciziei instanței de apel.

44. Prin urmare, având în vedere cele constatate, este cert că termenul de 30 de zile, prevăzut la art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare la data depunerii recursului), pentru prezentarea recursului a început să curgă din data de 08 iunie 2022, ziua imediat următoare celei în care s-a pronunțat dispozitivului deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, deoarece reprezentantul Autorității Naționale de Integritate a fost prezent în ședința de judecată, prin urmare, cunoștea despre soluția adoptată în aceeași zi, și a expirat la 07 iulie 2022.

45. În pofida celor enunțate supra, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că Autoritatea Națională de Integritate a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, la 22 iulie 2022, fără a respecta termenul de 30 de zile prevăzut la art.245 alin.(1) din Codul administrativ, fapt inacceptabil potrivit prevederilor legale.

46. Or, Autoritatea Națională de Integritate fiind cea interesată de soluționarea cauzei în ordine de recurs, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, prin efectuarea actului de procedură până la expirarea termenului prevăzut de lege, la caz prin depunerea recursului și prezentării motivării acestuia în conformitate cu art.245 din Codul administrativ.

47. Mai mult, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că în procesul dat de judecată recurenta Autoritatea Națională de Integritate a acționat prin reprezentantul său împuternicit, respectiv culpa neîndeplinirii actului de procedură în termenul prevăzut de art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, le revin inclusiv și ultimilor, care nu au efectuat nicio acțiune procesuală, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, de a-și proteja drepturile de acces la instanță și de a îndeplini actele de procedură în termenul legal, manifestând în acest sens un comportament de rea-credință la folosirea drepturilor sale procedurale.

48. La acest capitol se rețin dispozițiile art.24 alin.(1) din Codul administrativ, care stipulează că, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

49. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art.245 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

50. În conformitate cu art.36 alin.(2) din Codul administrativ, instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

51. Potrivit jurisprudenței Curții Europene, participanții procesului de judecată urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

52. Prin urmare, nerespectarea termenului de depunere a recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv și indiferent al reprezentantului recurentei, care trebuiau să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună credință de drepturile și obligațiile sale procedurale. Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

53. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 65 alin.(1), (2) din Codul administrativ, dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

54. Astfel, din materialele cauzei, precum și din conținutul recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, ultima nu a făcut uz de prevederile art.65

alin.(1) și (2) din Codul administrativ și nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului.

55. În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție amintește că art.6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac [cauza Bacev vs fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei; Kemp vs Luxembourg; Diaz Ochoa vs Spaniei], în care înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

56. Cu privire la acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat în jurisprudența sa că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Or, aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu v. România, cauza Marckx v. Belgia).

57. Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza Ponomaryov vs Ucraina, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

58. În atare circumstanțe, declararea recursului depus de Autoritatea de Integritate, ca fiind tardiv este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor

juridice. Or, certitudinea legală impusă regulilor de procedură civilă și contencios administrativ, în calitate de condiție sine qua non a unui proces echitabil, vizează atât drepturile recurenților, cât și ale intimaților, astfel încât instanța de judecată nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură civilă în vederea exonerării recurentului de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

59. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara tardiv recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate.

60. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 247, art. 248, alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge ca tardiv recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate, împotriva deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza de contencios administrativ inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Lidia Revenco împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă